

# РЕШЕНИЕ

№ 21260

гр. София, 20.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ:** Даниела Гунева  
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3953** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 36014/03.02.25г на Н. П. П. от [населено място] с проц.представител адв. А. против Решение от 14.01.25г по нахд № 13337/24г на СРС, НО, 96ти състав, с което е потвърдено НП № 24-4332-002265/08.02.24г на Началник сектор в О“ПП“-СДВР, с което на касатора на осн. чл. 182 ал.1 т.6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.2 от ЗДвП, е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 800лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП. Сочи се, че СРС неправомерно цени доказателствата, като стига до погрешни правни изводи. Срокът по чл.34 ал.1 изр.2 от ЗАНН не тече от представяне на пълномощно, а от откриване на нарушителя/което става веднага,след справка в базата данни кой е собственик на МПС-то/, т.е. АУАН е съставен 4 месеца след нарушението. Не е извършена проверка от АНО- кое ЮЛ е собственик на МПС-то, като собственикът според талона на МПС не е посоченото в НП - ЮЛ. Законните представители на ЮЛ-собственик не са уведомени, не са търсени, не са представяли декларация по образец - кой е управлявал МПС. При това положение е следвало НП да се издаде на законните представители на ЮЛ-собственик.Не е ясно как АНО стига до извода, че наказаното лице е нарушителя, АНО е съставил АУАН само по снимков материал, без каквито и да е други справки/видно от показанията му/.В съд.заседание адв.А. поддържа жалбата и

подчертава, че не са спазени чл.188 и чл.189 от ЗДвП.

Ответникът Началник сектор в О“ПП“–СДВР не се явява или представлява в съд.заседание, като е депозирал писмени бележки/чрез юрк.П./. В тях кас.жалба се оспорва като неоснователна и недоказана, моли се за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв.хonorар на касатора. Сочи се, че АУАН и НП са проц. и мат.законосъобразни и съдържат всички зад.реквизити, като Решението на СРС почива на доказателствата по делото и е правилно. Изложеното в кас.жалба е само защитна теза и е в разрез с доказателствата.

Прокурорът моли за потвърждаване на Решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение Кас.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърдят проц.нарушения по цененето на доказателствата/.

Кас.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

I/ Видно от доказателствата по нахд и АНП:

1/ НП е издадено на 08.02.24г, въз основа на АУАН от 19.01.24г, за нарушение от 08.10.23г.

2/ Съгл. НП - МПС е собственост на „Лидъл България“ ЕООД, като е било управлявано от Н.П./видно било от снимковия материал от АТСС/, който отказал да попълни декларация по чл.188 от ЗДвП. Нарушението се изразява в шофиране в населено място/при ограничение от 50км/ч /, със засечена скорост от 119 км/ч, от която след приспадане на толеранс от 3 км/ч, скоростта била 115 км/ч, т.е. превишената скорост е 65км/ч.

3/ Съгл.АУАН- МПС е собственост на „Лидъл България“ ЕООД, като е било управлявано от Н.П./видно било от снимковия материал от АТСС/. Нарушението се изразява в шофиране в населено място/при ограничение от 50км/ч /, със засечена скорост от 118 км/ч, от която след приспадане на толеранс от 3 км/ч, скоростта била 115 км/ч, т.е. превишената скорост е 65км/ч.

4/ Видно от снимковия материал от АТСС- засечена скорост е 119 км/ч.

5/ Съгл. талона на МПС- собственик е „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД.

6/ По АНП е приложена Призовка до собственика „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД- да се яви в 2седмичен срок в О“ПП“ и да представи документите на МПСто.

7/ Видно от докладна записка от 24.01.24г, на 19.01.24г във връзка с призовката в О“ПП“ се е явил Н.П., който твърдял, че: не той е управлявал МПС; представил пълномощно за управление на

МПС- собственост на „Лидъл България“ ЕООД, отказал да подпише декларация по чл.188 от ЗДвП. Видно от пълномощното, представляващите „Лидъл България“ ЕООД /което ЮЛ е управляващият и представляващ съдружник на собственика „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД/ - упълномощават Н.П. да управлява МПС-то и да ги представява пред органите, като няма право да преупълномощава трети лица да стопанисват и управляват МПС-то.

8/ На 19.01.24г бил издаден АУАН на Н.П., подписан от него на същата дата- с отбелязване, че ще депозира възражение. На 26.01.24г Н.П. депозира Възражение срещу АУАН, като прилага Декларация по чл.188 от ЗДвП/в нея сочи за водач Д. Д./, моли издаденият му ел.фиш да се анулира. Декларацията по чл.188 от ЗДвП/депозирана на 26.01.24г, след съставяне на АУАН/ , е от 25.01.24г и видно от нея: Н.П. е ползвател на МПС-то, като на датата и часа на нарушението МПС-то е управлявано от Д.Д..

9/ Пред СРС акто съставителят свидетелства, че Н.П. прилича на водача от снимката/който бил млад мъж/ и помни, че Н.П. е отишъл в О“ПП“–СДВР заедно с възрастен човек/може би дядо му/- когото се опитвал да представи като водач на автомобила.

II/ СРС приема, че: МПС е собственост на „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД, който се представява от „Лидъл България“ ЕООД, като превишението е 69 км/ч. Нарушителят /Н.П./ е открит едва с представянето на пълномощното на 19.01.24г, поради което АУАН е издадено в срока по чл.34 ал.1 от ЗАНН.

III/ Кас. състав намира, че видно от доказателствата:

1/ МПС е собственост на „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД, който се представява от управляващият и представляващ съдружник- „Лидъл България“ ЕООД/който пък се представява от своите законни представители/. Следователно, представляващите съдружника „Лидъл България“ ЕООД се явяват представляващи и на собственика „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД. Като такива те са предоставили с нот.заверено пълномощно от 11.09.23г- на Н.П. правата да управлява МПС и да ги представява пред органите/без право той да преупълномощава трети лица с правата си, т.е. без право да предоставя ползването на МПС - с нот.пълномощно на трети лица, което е нещо различно от фактическо предоставяне на МПС - за управление от трето лице/.

2/ Нарушението е извършено и установено на 08.10.23г, като видно от снимковия материал от АТСС- засечената скорост е 119 км/ч, при ограничение /с пътен знак, в населено място/- 50 км/ч. Това означава, че след приспадане на задължителния толеранс от 3 км/ч, скоростта е 116 км/ч, като превишението е 66 км/ч.

3/ Нарушителят е установен още на 08.10.24г, като доколкото МПС е собственост на ЮЛ, АУАН следва да се състави на представляващите ЮЛ, т.е. на представляващите на управляващия съдружник „Лидъл България“ ЕООД/който са и представляващи на ЮЛ-собственик/- чл. 188 ал.1 от ЗДвП. Правилно именно до собственика „Л. България ЕООД ЕНД КО“ КД е била изпратена призовка - да се яви представител и да представи документите на МПС-то. Правилно в изпълнение на призовката се явява Н.П.- доколкото на него собственикът е предоставил правото да го представлява пред органите и да управлява МПС-то/Н.П. е ползвател на МПС-то/. Видно от докладната записка: когато се явява на 19.01.24г, Н.П. представя доказателство за правата си и твърди, че не той е управлявал МПС-то, но отказал да подпише декларация по чл.188 от ЗДвП и

поради това му е съставен АУАН. Едва с Възражението срещу АУАН е депозирал Декларация по чл.188 от ЗДвП, в която сочи лицето, което е управлявало МПС към момента на нарушението.

4/ Нарушителят Н.П./ползвател на МПС/, е открит на 19.01.24г- когато представя доказателство, че собственикът на МПС му е предоставил правата върху МПС-то. На 08.10.23г е открит само нарушителя-собственик на МПС, но не и наличието на лице с предоставени права върху МПС-то. АУАН е съставен при спазен чл.34 от ЗАНН. След като на 19.01.24г, преди съставянето на АУАН в негово присъствие, Н.П./ползвател на МПС-то/ е твърдял, че не той е управлявал МПС по време на нарушението/което принципно е възможно и не е в нарушение на клаузите от пълномощното му/, е следвало да представи в този момент /преди съставяне на АУАН в негово присъствие/-Декларация по чл.188 от ЗДвП. Той обаче е представил такава едва с Възражението срещу АУАН, като изрично е посочил, че го подава на осн. чл. 187а ал.4 от ЗДвП. Видно от тази норма- в 7мо дневен срок от връчването на АУАН, ползвателят на МПС-то представи декларация с данни на действителния водач, придружена с копие на СУМПС на това лице. Чл.187а ал.4 от ЗДвП обаче касае само нарушения по чл. 179 ал.3-3б от ЗДвП, каквото процесното нарушение не е. Във Възражението също се моли за анулиране на издаден ел.фиш, но на Н.П. не е издаден ел.фиш, а АУАН.

5/ Снимковият материал, АУАН, НП и Решението на СРС съдържат разнопосочни данни относно засечената скорост, редуцираната скорост, превишението и собственика на МПС. Тези противоречия водят до проц. и мат.незаконосъобразност както на Решението на СРС, така и на НП. СРС изобщо не е коментирал посоченият в АУАН и НП като собственик на МПС - „Лидъл България“ ЕООД /това ЮЛ не е собственик/, нито различията относно скоростта съгл. АУАН, НП и снимковия материал. От своя страна СРС приема за установена превишена скорост от 69 км/ч, която е различна от посочената в НП и в АУАН - 65 км/ч. Всъщност, реално превишението е 66 км/ч /след приспадане на толеранса от 3 км/ч при засечена скорост от 119 км/ч/, като превишението не е посочено правилно никъде.

6/ Пороците в НП не могат да бъдат преодоляни- чрез връщане на делото за ново разглеждане от СРС. Поради което и Решението, и НП следва да се отменят като незаконосъобразни/не се налага връщане на делото за ново разглеждане, като Кас.състав се произнася по същество/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Решение от 14.01.25г по нахд № 13337/24г на СРС, НО, 96ти състав, по кас.жалба вх.№ 36014/03.02.25г на Н. П. П. от [населено място]

**И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:**

ОТМЕНЯ НП № 24-4332-002265/08.02.24г на Началник сектор в О“ПП“-СДВР.

**РЕШЕНИЕТО** е окончателно.

Председател:

Членове: